

Juuret (tarkemmin s.3)

Olen syntynyt Rautjärvellä 1946, eli juuri sotavuosien jälkeen. Kuulun suuriin ikäluokkiin. Syntymäkodin perheeseeni kuului äidin ja isän lisäksi kolme sisarusta sekä mummo ja setä. Isäni oli Rautjärvellä syntynyt maanviljelijä, seppä, rakentaja, puimaosuuskuntien tukihenkilö, metsätyömies, metsäkoneurakoitsija, jne. Siis monessa mukana. Työn opit lienen saanut suurimmaksi osaksi häneltä, koska erilaisiin hommiin hän velvoitti meidät lapset mukaansa. Pajan orrella istuin pienenä poikana monen monena iltana oma rautatanko ahjossa tai valmiina lietson kampea kiertämään. Samoin olin mukana erilaisissa isän organisoimissa korjaushommissa, oli sitten kyseessä rakennus, moottori tai pärehöylä.

Isä, minä ja Pirkko 1949 ja lapsuusperheeni juhannuskuva 1951

Savosta kotoisin oleva äitini piti huolta kotihuushollista ja tuki aikanaan lähtemistäni opiskelujen tielle. Kansakoulupohja rakennettiin ”Viimolan Akatemiassa” ja Herajärven koulussa, miltä perustalta pääsin Vuoksenniskan yhteiskoulun koulutusputkeen. Junalle Porttinoikon seisakkeelle kävi alkuvuosina askellus joka aamu ennen kuutta ja kotiin ehti sitten neljän jälkeen. Vuoksenniskan yhteiskoulusta tieni johti Tampereen teknilliseen korkeakouluun, jossa koneenrakentajapohjani luotiin. Tämä tie tuntui varsin selvältä kotikokemusten jälkeen, vaikka tulevasta ammatista ei tuolloin ollut vielä mitään kuvaa. Työura sitten löytyi, joskin aina yllättävienkin mutkien kautta.

Perhe

Sastamalan kirkon seinustalla 2011

Hämäläisiä juuria omaavan aviopuolisoni tapasin opiskelumaailmassa ”Tammerkosken sillalla” ja yhteinen tiemme on jatkunut yli 40 vuotta. Tampereelta muutimme ensin Lahteen, sitten Heinolaan, Mikkeliin ja Imatralle, jossa nyt asumme. Vaimoni on tukenut minua vahvasti psykologista silmää edellyttävissä asioissa, minä taas vaimoani teknistä silmää edellyttävissä puntaroinneissa. Lahdessa asumisen aikana perheeseemme syntyi tytär, joka on siirtynyt opiskelujen ja perheen perustamisen myötä lääkäriin uralle. Edellä mainittu on luonut satunnaista tarvetta ja erittäin antoisaa aikaa myös mummin ja ukin palveluille.

Työaskeleet

Koneenrakentajaurani alkoi Lahden Rautateollisuus Oy:n vaneri- ja lastulevyteollisuuden koneiden tuotekehitystehtävissä, josta se jatkui Plan-Sell Oy:n sahateollisuuden koneiden ja elektroniikan sovellutusten kehitystyön pariin. Nuorelle insinööriille se oli mielenkiintoista ja haasteellista aikaa. Kauppasimme luomaamme uutta tekniikkaa suomalaisille, ruotsalaisille, eurooppalaisille ja venäläisille sahateollisuuden asiakkaille. Tuo pohja oli tarpeen, kun 1980-luvun toimin Mikkelin teknillisessä oppilaitoksessa koneenrakennuksen ja koneautomaation yliopettajana ja paikallisille yrittäjille suunnatun teknologiapalvelun pioneeriprojektin johtajana.

MBE-projektissa Espanjassa 2000

1989 Enso-Gutzeit kutsui metsäteollisuuskonsernia koskeviin henkilöstönkehittämisen haasteisiin. Työpolku johti Enso Groupissa ja Stora Ensossa konsernitason organisaation osaamisen kehittämiseen, laatukoulutukseen ja liiketoiminnan arvioinnin menettelyjen kehittämiseen. Se oli antoisaa aikaa. Muutokset 2000-luvulla siirsivät työkapasiteettini Pohtoon ja sen jälkeen itsenäiseen konsulttitoimintaan, kunnes eläkeaskel antoi mahdollisuuden siirtyä omalle metsätalalle metsän hengen palvelijaksi.

Harrastukset

Kessin erämaassa, Saariselän maisemassa ja Untamon Jahtin hirvipassissa

Nuorena saatu kalastusinnostus on kasvattanut rinnalleen vaellukset ja hiihtelyt Lapin maisemissa. Hukkaperätiimi on niitä monimuotoisesti tukenut. Metsästys astui kuvaan 1990-luvulla ja on vahvistunut oman metsätilan hankinnan myötä.

Sotahistoria ja isien teot alkoivat kiinnostaa eläkepäivinä johtuen kai siitä, että isä kertoi todella vaikuttavat kokemuksensa Siiranmäestä, Äyräpäästä ja Ehnroothista. Sodan kokemukset tulivat isässäni usein esiin ja heijastuivat lapsuusperheeseeni.

Oman sukupuun selvittäminen ja "Pajarius" on esittänyt omat kysymyksensä. Tie johti 1990-luvulla Pajari-sukuseuran jäsenyyteen ja 2000-luvulla mukaan Pajarin Poikien Perinneyhdistykseen.

Tulevaisuuden suunnitelmat

Asta- ja Veera-myrskyjen jälkiä siivoamassa 2010

Eläkeaskeleet ovat toistaiseksi antaneet mahdollisuuden paneutua omiin harrastuksiin, joista sekä oman metsätilan hommat että rakentamisprojektit antavat ajateltavaa ja kuntoa ylläpitävää ponnistelua. Tietysti metsästys ja kalastus tuovat myös omat ilonsa omassa kaveripiirissä samoin kuin Lapin maisemat hiihtelyiden ja vaellusten kautta.

Rautjärven sotahistoria, josta aikaisempina vuosina minulla ei ole ollut syvällistä tietoa, on ollut lähiaikojen kiinnostuksen kohteena. Pajarin Poikien Perinneyhdistys antoi minulle energiapulssin tähän toimintaan samoin kuin halua laajemmin syventyä Suomen sotahistoriaan.

Pajarius on antanut omat haasteensa ja omia juuria on historian kiinnostuksen kasvaessa ollut mukava tarkastella myös Pajari-Sukuseuran avulla. Toisaalta odotan, että sukuseuratyö tuo myös jotain uutta ja kiinnostavaa tullessaan.